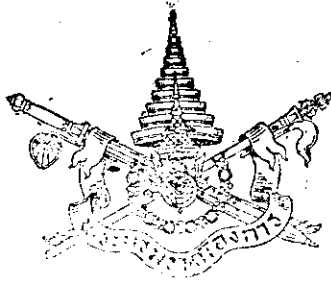

๒๕ กันยายน ๒๕๕๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๕ ตอนที่ ๖๓

พระราชกฤษฎีกา

ประกอบอาชีพเพิ่มพูนเครื่องอุปโภคบริโภค (ฉบับที่ ๒)

พุทธศักราช ๒๕๕๕

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

และวันที่ ๑๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๔)

ชาติชาย ทัฬหสุภา

ปวีตี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ ๒๕ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๕

เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ ๖๓ เล่ม ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕

โดยที่เห็นสมควรปรับปรุงแก้ไขพระราชกฤษฎีกาประกอบ
อาชีพเพิ่มพูนเครื่องอุปโภคบริโภค พุทธศักราช ๒๕๕๕ เลียบ
ใหม่เพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ในพระปรมาภิไธย
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓ แห่ง
พระราชบัญญัติมอบอำนาจให้รัถบาลในภาวะคับขัน พุทธศักราช
๒๕๕๔ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมอบอำนาจ
ให้รัถบาลในภาวะคับขัน (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๕๕
จึงให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระกฤษฎีกานี้ให้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกา
ประกอบอาชีพเพิ่มพูนเครื่องอุปโภคบริโภค (ฉบับที่ ๒) พุทธ
ศักราช ๒๕๕๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชกฤษฎีกานี้ตั้งแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาประกอบอาชีพ
เพิ่มพูนเครื่องอุปโภคบริโภค พุทธศักราช ๒๕๕๕

๒๕ กันยายน ๒๕๔๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๕ ตอนที่ ๖๓

มาตรา ๕ ผู้ชายไทยทุกคนมีหน้าที่ช่วยกันประกอบอาชีพ เพื่อประโยชน์แก่การดำเนินการสงเคราะห์และเพื่อให้มีเครื่องอุปโภคบริโภคและของอื่น ๆ เพียงพอแก่ความต้องการของประเทศ ตามสติปัญญา กำลังแรง กำลังความคิด กำลังทรัพย์ และความสามารถของตน

แต่บุคคลดังต่อไปนี้ได้รับความยกเว้น คือ

- (๑) ผู้ที่มีอายุเกินกว่าห้าสิบห้าปี
- (๒) ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในสถานศึกษาของรัฐบาล เทศบาลหรือเอกชนอันได้รับอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการให้ให้การศึกษาได้
- (๓) ภิกษุ หรือสามเณร ในพระพุทธศาสนา
- (๔) ผู้ที่มีร่างกายพิการ หูพิการ หรือจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน และกรรมการอื่นอีกไม่น้อยกว่าสี่นายซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ตอนที่ ๖๓ เกม ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ กันยายน ๒๕๔๕

คณะกรรมการนี้ให้เรียกว่า “คณะกรรมการกฤษฎีกา - พาณิช และอุตสาหกรรม” เรียกโดยย่อว่า “ก.พ.อ.”

มาตรา ๖ ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือ ให้ผู้คุมหน้าที่ตามมาตรา ๕ ประกอบอาชีพอย่างหนึ่งอย่างใด ในอาชีพประเภทไทยส์ประเภทดังต่อไปนี้ได้ คือ

- (๑) อาชีพในงานกสิกรรม
- (๒) อาชีพในงานพาณิชยกรรม
- (๓) อาชีพในงานอุตสาหกรรม
- (๔) อาชีพในงานเบ็ดเตล็ด

ในคำสั่งให้กำหนดเวลาว่าจะต้องเริ่มประกอบอาชีพอย่าง หนึ่งอย่างใด และประกอบหน้าที่ใดไว้ด้วย

ในการนี้ คณะกรรมการจะตั้งบุคคลหนึ่งบุคคลใด หรือคณะ บุคคลคณะหนึ่งคณะใด โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะ รัฐมนตรี เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการณ์อันอยู่ใน อำนาจของคณะกรรมการทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ในท้องที่ใด แทนคณะกรรมการก็ได้

มาตรา ๗ ในการพิจารณาสั่งให้บุคคลใดประกอบอาชีพนี้ ให้คณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาถึงลำดับแห่งความ

๒๕ กันยายน ๒๕๕๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๕ ตอนที่ ๖๓

จำเป็นของงาน สติปัญญา กำลังแรง กำลังความคิด กำลังทรัพย์ และความสามารถ ของแต่ละคน กับทั้งผลประโยชน์ที่อาชีพนั้นจะอำนวยให้แก่ผู้กระทำ ประกอบด้วย

มาตรา ๘ เพื่อประโยชน์แก่การปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกานี้ ให้คณะกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งบุคคลหนึ่งบุคคลใดให้ให้ถ้อยคำหรือแสดงราชการใดๆ ต่อคณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ในการนี้คณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่จะเรียกให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดมาที่คณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ และจะสั่งให้ส่งหลักฐานใดๆ ก็ได้

เพื่อประโยชน์ที่จะตรวจสอบว่าผู้ที่ได้รับคำสั่งให้ประกอบอาชีพตามความในพระราชกฤษฎีกานี้ได้ปฏิบัติตามคำสั่งนั้นหรือไม่ ให้คณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจเข้าไปในที่ค้นหรือสถานที่ประกอบอาชีพซึ่งเป็นของผู้ประกอบอาชีพหรืออยู่ในความครอบครองของผู้ประกอบอาชีพนั้นได้

มาตรา ๙ บันดาข้อความหรือราชการใดๆ ซึ่งบุคคลหนึ่งบุคคลใดได้ให้หรือได้แสดงตามความในมาตรา ๘ ให้สงวน

ตอนที่ ๖๓ เล่ม ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ กันยายน ๒๕๖๕

ไว้เป็นความลับ ห้ามมิให้ผู้ใดเปิดเผย หรือใช้เพื่อประโยชน์
 หนึ่งอันนอกจากเพื่อปฏิบัติกิจการตามพระราชกรณียกิจ หรือ
 เพื่อสอบสวน หรือดำเนินคดีอันเป็นความผิดต่อพระราชกรณีย
 กิจกิจ หรือกดหมายลักสนะอาญา

มาตรา ๑๐ ผู้ประกอบอาชีพผู้ใด ถ้าทำประโยชน์ให้แก่
 การดำเนินการสงครามหรือทำให้เพิ่มพูนเครื่องอุปโภคหรือ
 ของอื่น ๆ และคณะกัมการพิจารณาเห็นสมควร อาจได้รับ
 เกียรติให้มีสิทธิแต่งตั้งได้ตามที่กตสันักนายกรัฐมนตรี
 กำหนด และอาจได้รับบัตรสีแดงว่าเป็นผู้ประกอบอาชีพ
 เป็นคนประโยชน์แก่ชาติ

มาตรา ๑๑ ถ้าผู้ประกอบอาชีพได้ประกอบการงานด้วย
 ความสุจริต มีความมานะอดทน และผลของการงานเจริญ
 งอกงาม ให้ถือว่าผู้นั้นได้ทำความดีความชอบให้แก่ชาติ มี
 สิทธิได้รับการพิจารณาเพื่อรับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์
 และการเข้าร่วมงานพิธีของชาติได้ตามสมควร นอกจากนี้
 รัฐบาลอาจพิจารณาให้บำเหน็จรางวัลแก่ผู้ที่ตั้งใจร่วมมือช่วย
 กันประกอบกิจการจนชาติได้ประโยชน์เป็นการตอบแทน
 ความดีงามที่ได้ทำไว้ได้

๒๕ กันยายน ๒๕๕๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๕ ตอนที่ ๖๓

ถ้าผู้ประกอบการได้ประกอบการงานด้วยความสุจริต มีความมานะอดทน แต่ต้องประสบอุปสรรคด้วยประการใด ๆ อันทำให้การงานนั้นต้องชงักลง รัฐบาลจะให้ความคุ้มครอง และช่วยเหลือตามความ

การให้บำเหน็จรางวัลและการให้ความคุ้มครองช่วยเหลือ ดังกล่าวแล้ว ให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการจะได้กำหนด สำหรับบำเหน็จรางวัลนั้น ผู้ที่มีความชอบอย่างยิ่ง อาจได้รับ เท่ากับจำนวนเงินทุนที่ได้ลงทุนไปในกิจการ

มาตรา ๑๒ ผลประโยชน์อันได้จากอาชีพที่ประกอบย่อม เป็นกัมสิทธิ์ของผู้ที่ประกอบอาชีพนั้นเท่านั้น

มาตรา ๑๓ ผู้ใดได้รับคำสั่งของคณะกรรมการหรือพนักงาน เจ้าหน้าที่ให้ประกอบอาชีพ ฝ่ายนั้นไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้น หรือปฏิบัติตามคำสั่งแต่ไม่ การประกอบ อาชีพนั้น ผู้นั้น เกียศกรรมไม่ประกอบการงานด้วยความตั้งใจหรือโดยสุจริต หรือละทิ้งการงานโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร มีความผิดต้อง ระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

LIRT

มาตรา ๑๔ ผู้ใดขัดขืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งที่คณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้สั่ง ตาม ความใน มาตรา ๘ วรรคหนึ่ง หรือขัดขวางไม่ยอมให้คณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามความในมาตรา ๘ วรรคสอง มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๑๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๘ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๑๖ ผู้ใด แม้จะไม่ได้รับคำสั่งจากคณะกรรมการให้ประกอบอาชีพก็ดี ถ้าได้ประกอบอาชีพตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๖ หรือช่วยส่งเสริมการประกอบอาชีพนั้นจนนับว่าได้ทำประโยชน์อย่างยิ่งให้แก่ชาติ อาตได้รับการพิจารณาเพื่อรับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ หรือเงินบำเหน็จรางวัลจากรัฐบาลเป็นจำนวนเงินอย่างสูงสองหมื่นบาท เป็นการตอบแทนความดีความชอบที่ผู้นั้นได้ทำให้แก่ชาติตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

LIRT

๒๕ กันยายน ๒๕๕๕ วารสารงานเบ็ดเตล็ด เล่ม ๕๕ ตอนที่ ๖๓

มาตรา ๑๗ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราช
กฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
จอมพล ป. พิบูลสงคราม
นายกรัฐมนตรี

Legislative Institutional Repository of Thailand